

Enbiya-35 ayetinin bir sırrı

murat tarafından yazıldı.

Çarşamba, 14 Nisan 2010 17:05 - Son Güncelleme Çarşamba, 10 Temmuz 2019 11:46

ANEKDOTLAR

IV

ÖLÜMÜN HAKİKATİ

□□□□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□
□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□

“Her NEFİS ölümü tadacaktır. Sizi HAYIR ve ŞER ile İMTİHAN etmekteyiz. Ve SONUNDA, bize DÖNDÜRÜLECEKSİNİZ.”

Enbiya-35 ayetinin bir sırrı

murat tarafından yazıldı.

Çarşamba, 14 Nisan 2010 17:05 - Son Güncelleme Çarşamba, 10 Temmuz 2019 11:46

[Enbiya, 35]

Ayetinin bir sırrını ve ÖLÜM'ÜN hakikatini bildiren İSRAİLOĞLU PEYGAMBERLERİNE ait YEDİ ibretli kıssadır:

BİRİNCİ KISSA:

HZ. İSA VE SÜRÜDEN AYRILAN KOYUN

Enbiya-35 ayetinin bir sırrı

murat tarafından yazıldı.

Çarşamba, 14 Nisan 2010 17:05 - Son Güncelleme Çarşamba, 10 Temmuz 2019 11:46

İsa a.s bir gün kırlarda otlayan sürünün içinden bir koyun yakalayıp kulağına bir şeyler söyledi. O andan itibaren koyun, ot yemez, su içmez oldu. Birkaç günden sonra yine aynı yerden geçen İsa a.s sürünün çobanına sürmeli koyunu göstererek:

-Bu hayvan hasta mı? Neden diğer hayvanlar gibi yiyip, içmiyor? diye sordu. Kendisini tanımayan sürünün çobanı da;

-Geçenlerde buradan bir kimse geçti ve bu sürmeli koyunun kulağına bir şeyler söyledi. O günden beri hayvancağıza bir durgunluk geldi, cevabını verdi.

Acaba Hazreti İsa koyunun kulağına ne söylemişti?...

Hazreti İsa o sürmeli koyunun kulağına "Ölüm var" demiş ve hayvan olduğu halde, ölüm sözünü işiten sürmeli koyun yemeden içmeden kesilmiş ve bu hale gelmişti.

Ya biz insanlar?

İşte bu kısa anekdotu dinleyen arkadaş;

Enbiya-35 ayetinin bir sırrı

murat tarafından yazıldı.

Çarşamba, 14 Nisan 2010 17:05 - Son Güncelleme Çarşamba, 10 Temmuz 2019 11:46

Gözlerimizin önünde en sevdiklerimiz, ölüp bir ahirete göçtüğü halde, sanki ölüm sırası bize gelmeyecekmiş gibi gülüp oynuyor, Allah'a karşı yüz bin isyandan geri durmuyoruz. Halbuki bize hayvanlardan daha fazla üzölmek ve düşünmek düşer..

Çünkü; Dünya hayatı geçici bir İMTİHAN, SINAV'dır. ÖLÜM ise bize, HESAP yine BİZE, ve SUAL yine BİZE'dir.

Çünkü; ÖLÜM'den ibret almayan HİÇBİR ŞEYDEN ibret alamaz.

İKİNCİ KISSA:

HZ. İSA VE ÇÖLDEKİ ALTIN

Enbiya-35 ayetinin bir sırrı

murat tarafından yazıldı.

Çarşamba, 14 Nisan 2010 17:05 - Son Güncelleme Çarşamba, 10 Temmuz 2019 11:46

Adamın biri Hz. İsa (a.s)'ya arkadaş olur, ona «Senin yanında sana yoldaş olabilir miyim?» diye teklif eder. Teklifinin kabul edilmesi üzerine yola koyulurlar, bir nehrin kenarına varınca yemek molası için oturlar, yanlarında üç çörek vardır. İkisini yerler, birisi kalır, bu arada Hz. İsa (a.s) nehre varıp su içmek üzere kalkar, su içip dönünce üçüncü çöreği bulamaz. Adama «çöreği kim aldı» diye sorar, adam «bilmiyorum» diye cevap verir.

Yemekten sonra arkadaşı ile birlikte yola koyulur. Yolda iki yavrulu bir geyik görürler. Hz. İsa (a.s) yavruardan birini çağırır, yavru Hz. İsa (a.s)'nin daveti üzerine yanına gelince onu keser, etinin bir kısmını kızartarak yerler. Yemekten sonra Hz. İsa (a.s) geyik yavrusunun kalıntılarına «Allah (C.C)'in izni ile canlanıp kalk» der, yavru da derhal canlanıp kalkarak oradan uzaklaşır.

Bu olay üzerine Hz. İsa (a.s) yoldaşına, «Sana az önceki mucizeyi gösteren Allah (C.C) için soruyorum, çöreği kim aldı?» der. Adam yine «bilmiyorum» diye cevap verir. Bir müddet sonra bir nehrin yanına varırlar. Hz. İsa (a.s) adamın elinden tutarak su üstünde yürürler, karşıya geçerler. Nehri asınca Hz. İsa (a.s) «Az önceki mucizeyi sana gösteren Allah (C.C) hakkı için sana soruyorum, üçüncü çöreği kim aldı» diye sorar, adam yine «bilmiyorum» diye cevap verir.

Bir müddet sonra bir çöle varırlar ve oturlar. Hz. İsa (a.s) bir yere kum ve toprak yığar, meydana gelen yığına Allah (C.C)'in izni ile «altın ol» der, yığın da altın olur. Hz. İsa (a.s) altın yığınının üçe bölerek adama «üçte biri benim, üçte biri senin, öbür üçte biri de çöreği alanın» deyince adam «çöreği alan bendim» diye gerçeği itiraf eder.

Bunun üzerine Hz. İsa (a.s) «Altının hepsi senin olsun» diyerek ondan ayrılır. Adam altının başında dururken çölde yanına iki yolcu gelir. Gelenler kendisini öldürüp altını almak ister, adam «Onu aramızda üçe bölüşürüz, şimdi önce biriniz şehre varıp yiyecek bir şey alsın» diye teklif eder. Adamın teklifi kabul edilerek gelenlerden biri şehre gönderilir. Şehre

Enbiya-35 ayetinin bir sırrı

murat tarafından yazıldı.

Çarşamba, 14 Nisan 2010 17:05 - Son Güncelleme Çarşamba, 10 Temmuz 2019 11:46

giden adam yolda giderken «Niye altını onlar ile bölüşeyim, alacağım yiyeceğe zehir katar, onları öldürürüm, böylece altının hepsi bana kalır» diye düşünür ve dediği gibi yapmak üzere şehirden aldığı yiyeceğe zehir katarak döner.

Altının yanında kalanlar da «Niye ona altının üçte birini verelim, dönünce onu öldürür ve altını ikimiz paylaşırız» diye Konuşurlar. Adam dönünce onu öldürürler, fakat yiyeceği yeyince de kendileri ölür, böylece altın çöl ortasında ve her üçünün ölüsünün yanı başında sahipsiz kalır.

Bu sırada Hz. İsa (a.s)'nin yolu olay yerine yeniden uğrar, durumu görünce yanındakilere «İşte dünyâ budur, ondan sakının» der..

ÜÇÜNCÜSÜ KISSA:

SÜLEYMAN AS. VE ÖLÜM MELEĞİ

Enbiya-35 ayetinin bir sırrı

murat tarafından yazıldı.

Çarşamba, 14 Nisan 2010 17:05 - Son Güncelleme Çarşamba, 10 Temmuz 2019 11:46

Süleyman (a.s) dostlarından birisiyle sohbet ettiği sırada ölüm meleği bir insan suretinde içeriye girdi. Gelen adam Hz. Süleyman'ın (a.s) sohbet ettiği kişiye sert bakışlarla uzun bir müddet baktı; sonra çıkıp gitti. Hz. Süleyman'ın (a.s) dostu:

- Ey Allah'ın peygamberi! Bu kimdi ? diye sordu; Süleyman (a.s):

- Ölüm meleği idi, dedi. Adam:

- Onun canımı almasından korkuyorum, beni ondan kurtar, dedi. Süleyman (a.s):

- Nasıl kurtarabilirim ki? dedi. Adam:

- Rüzgara, beni Hindistan'a götürmesini emret; belki benim izimi kaybeder ve bulamaz, dedi. Süleyman (a.s), adamı Hindistan'a götürmesi için rüzgara emretti. Rüzgar, onu bir anda

Enbiya-35 ayetinin bir sırrı

murat tarafından yazıldı.

Çarşamba, 14 Nisan 2010 17:05 - Son Güncelleme Çarşamba, 10 Temmuz 2019 11:46

Hindistan'a götürdü. Biraz sonra Azrail (a.s) geri geldi; içeri girer girmez Süleyman (a.s) ona:

- Niçin o adama bakıp durdun? diye sordu. Azrail:

- Onun hâline şaşırdım. Bana bu adamın canını Hindistan'da almam emredilmişti. Adam ise oradan çok uzaktaydı. Sonuçta Allahu Teala'nın takdir ettiği şey oldu; rüzgar onu can vereceği yere getirdi, dedi..

DÖRDÜNCÜ KISSA:

ZÜLKARNEYN AS. VE ÖLÜMÜN HAKİKATI

Enbiya-35 ayetinin bir sırrı

murat tarafından yazıldı.

Çarşamba, 14 Nisan 2010 17:05 - Son Güncelleme Çarşamba, 10 Temmuz 2019 11:46

Zülkarneyn (a.s), dünya malı olarak hiçbir şeye sahip olmayan bir topluluğa uğradı. Onlar, ölmüşlerinin kabirlerini, kapılarının önüne kazmışlardı. Her gün bu kabirleri süpürüp temizliyor, orayı ziyaret edip içinde Allah'a ibadet ediyorlardı. Yiyecekleri sadece ot ve yerde biten şeylerden ibaretti. Zülkarneyn bir adam göndererek reislerini çağırttı. Fakat reisleri: "Onun benimle ne işi olur!" diyerek reddetti. Zülkarneyn (a.s) reislerinin yanına kendisi gitti. Onlara:

- Hâliniz nasıldır? Zira ben sizin altın-gümüş hiçbir şeye sahip olmadığınızı ve yanınızda hiçbir dünya nimeti bulunmadığını görüyorum! dedi. Reis:

- Dünya nimetlerine bugüne kadar hiç kimse doyamamıştır, diye cevap verdi. Zülkarneyn:

- Niçin kabirleri kapılarınızın önüne kazdınız? diye sordu. Reis:

- Onlar gözümüzün önünde bulunsun da onlara bakalım; bize ölümü hatırlatsın, kalbimizdeki dünya sevgisini soğutsun, dünya bizi Rabbimize ibadet etmekten alıkoymasın diye böyle yaptık, dedi. Zülkarneyn:

Enbiya-35 ayetinin bir sırrı

murat tarafından yazıldı.

Çarşamba, 14 Nisan 2010 17:05 - Son Güncelleme Çarşamba, 10 Temmuz 2019 11:46

- Niçin sadece ot yiyorsunuz? diye sordu. Reis:

- Çünkü biz, midelerimizi hayvan kabristanlığı haline getirmek istemiyoruz. Bütün nimetlerin lezzeti boğazdan öteye geçmez, diye cevap verdi. Sonra elini oradaki pencere şeklindeki bir boşluğa soktu, oradan bir kafatası çıkardı, Zülkarneyn'in önüne koydu ve:

- Ey Zülkarneyn! Bunun sahibinin kim olduğunu biliyor musun? diye sordu; Zülkarneyn:

"Bu kafatasının sahibi, halkına zulüm eden, zayıfları ezen, bütün zamanını dünya serveti toplamakla geçiren bir hükümdardı. Allah (c.c) onun ruhunu aldı ve cehennemi ona mesken yaptı. Bu da onun kafatasıdır, dedi. Reis elini tekrar o yere sokarak başka bir kafatası daha çıkardı; onu da önüne koyarak:

- Bunun kim olduğunu biliyor musun? diye sordu; Zülkarneyn:

Enbiya-35 ayetinin bir sırrı

murat tarafından yazıldı.

Çarşamba, 14 Nisan 2010 17:05 - Son Güncelleme Çarşamba, 10 Temmuz 2019 11:46

"Bu da insanlara karşı adaletli, şefkatli, halkını seven bir sultandı. Allah (c.c) onunda ruhunu aldı ama onu cennetine koydu; derecesini yükseltti, dedi. Sonra reis, elini Zülkarneyn'in başının üzerine koyarak:

- Ey Zülkarneyn! Senin kafanın bu ikisinden hangisi olmasını istersin, dedi. Zülkarneyn çokça ağlamaya başladı, kafasını onun göğsüne koyarak:

- Eğer benimle arkadaş olmayı kabul edersen, sana vezirlik veririm, ülkemi de paylaşıyoruz, olmaz mı? dedi. Reis:

- Heyhat! Benim onlara hiç rağbetim yoktur! dedi. Zülkarneyn:

- Neden? diye sorunca; Reis:

- Çünkü bütün insanlar malın ve saltanatın sebebiyle sana düşmandırlar; bana ise kanaatim ve fakirliğimden dolayı dostturlar. Allah seninle beraber olsun, dedi..

Enbiya-35 ayetinin bir sırrı

murat tarafından yazıldı.

Çarşamba, 14 Nisan 2010 17:05 - Son Güncelleme Çarşamba, 10 Temmuz 2019 11:46

BEŞİNCİ KISSA:

ZENGİN HÜKÜMDAR VE ÖLÜM MELEĞİ-I

İsrailoğulları zamanında zalim bir hükümdar vardı. Bir gün makamında otururken kapıdan içeri sevimsiz görünüşlü ve korkunç halli birisinin girdiğini gördü. Hükümdar onun aniden içeri dalışının heybetli bir şekilde girişinin verdiği şiddetli korku ile hemen adamın karşısına dikilerek:

- Ey adam, sen kimsin! Evime bu şekilde girmene kim izin verdi? diye sordu. Gelen adam:

Enbiya-35 ayetinin bir sırrı

murat tarafından yazıldı.

Çarşamba, 14 Nisan 2010 17:05 - Son Güncelleme Çarşamba, 10 Temmuz 2019 11:46

- Bu evin asıl sahibi izin verdi! Ben ise hiçbir kapıcı ve muhafızın engel olamayacağı, hiçbir padişahın yanına girerken izin almaya ihtiyaç duymayan, hiçbir sultandan korkmayan, hiçbir zalimin korkutamadığı ve aynı zamanda hiçbir kimsenin elimden kaçamadığı birisiyim, dedi. Bunları duyan hükümdar yüz üstü yere düştü, vücudu titremeye başladı; ona:

- Yoksa sen ölüm meleği misin? diye sordu; o da:

- Evet, ben ölüm meleğiyim, dedi. Hükümdar:

- Allah'a yemin ederek söylüyorum; bana bir gün zaman tanısan da, yapmış olduğum bütün günahlardan tövbe etsem, Allah'tan benim kusurlarımı bağışlamasını istesem ve hazinemde biriktirmiş olduğum bütün malları dağıtsam! Yoksa ben, ahirette O'nun azabına tahammül edecek güçte değilim, dedi. Melek:

- Sana nasıl zaman tanıyabilirim ki! Ömrünün günleri sayılı ve vakitleri değişmeyecek şekilde yazılıdır, dedi. Hükümdar:

Enbiya-35 ayetinin bir sırrı

murat tarafından yazıldı.

Çarşamba, 14 Nisan 2010 17:05 - Son Güncelleme Çarşamba, 10 Temmuz 2019 11:46

- O zaman bir saat mühlet versen olmaz mı? diye sordu; melek:

- Sana tanınan bütün saatler bu hesabın içindedir. Onlar geçip gitti, senin hiç haberin olmadı. Sen bütün nefeslerini tükettin, senin için bir nefeslik süre kalmadı, dedi. Hükümdar:

- Peki, sen beni mezara koyunca yanımda kim olacak? diye sordu. Melek:

- Salih amelinden başka hiçbir şey olmayacak, dedi. Hükümdar:

- Benim hiçbir salih amelim yok ki! deyince, melek:

- Hiç şüphesiz senin gidişin ateşe ve varacağı yer Cabbar olan Allah'ın gazabı olacaktır, dedi ve onun ruhunu aldı. Ruhu alınan hükümdar tahtından aşağı yüz üstü düştü. Memleketindeki insanlar ise ardından feryat ediyorlardı.

Enbiya-35 ayetinin bir sırrı

murat tarafından yazıldı.

Çarşamba, 14 Nisan 2010 17:05 - Son Güncelleme Çarşamba, 10 Temmuz 2019 11:46

Çünkü, şayet onlar Allah'ın ona gazap etmesi sebebiyle gideceği yeri bilselerdi; daha çok ağlarlar ve daha fazla feryat ederlerdi..

ALTINCI KISSA:

ZENGİN HÜKÜMDAR VE ÖLÜM MELEĞİ-II

Malı çok olan bir hükümdar vardı. Onun bütün derdi, refah içinde bir hayat sürmek ve yiyip içmektir. Bunun için, Allahu Teala'nın yarattığı her çeşit dünya malından çok miktarda toplamıştı. Bu kimse, sultanlara yakışır büyüklükte ve yükseklikte bir saray yaptırmış, ona sağlam iki tane kapı inşa ettirmiş ve oraya dilediği şekilde cellatlar, gardiyanlar ve nöbetçiler yerleştirmişti. Bir gün kendisine en güzel yemeklerin yapılmasını emretti; memleketindeki akraba, arkadaş, eş dost herkesi yanında yemek yemeleri ve ihsanlarından pay almaları için çağırırdı. Daha sonra tahtına çıktı, yastığına yaslandı ve:

Enbiya-35 ayetinin bir sırrı

murat tarafından yazıldı.

Çarşamba, 14 Nisan 2010 17:05 - Son Güncelleme Çarşamba, 10 Temmuz 2019 11:46

"Ey nefsim! Bütün dünya nimetlerini topladın; şimdi aklındaki bütün düşünceleri bir kenara at; uzun bir ömürde kazanılmış ve büyük zevkler ile hazırlanmış şu yiyeceklerden ye!" dedi.

O böyle düşünürken sarayın dışında, boynunda azık torbası asılı, kılık kıyafeti pejmürde, insanlardan yiyecek isteyen dilenci şeklinde birisi belirdi. Bu kimse sarayın kapısına geldi; kapıya öyle bir vurdu ki, âdeta saray sallandı. Bütün nöbetçiler ve hizmetçiler kapıya koşuştular. Adama:

- Ey zayıf ve çeiimsiz dilenci! Nedir bu hırs ve edepsizlik? Sabret, önce biz yiyelim, arta kalandan sana da getiririz, dediler. Gelen zat onlara:

- Efendinize buraya gelmesini ve kendisiyle çok önemli bir işim olduğunu söyleyin, dedi. Nöbetçiler:

- Ey zayıf ve çelimsiz dilenci! Defol git! Sen kim oluyorsun da padişahımızı ayağına çağırıyorsun? dediler. Dilenci:

Enbiya-35 ayetinin bir sırrı

murat tarafından yazıldı.

Çarşamba, 14 Nisan 2010 17:05 - Son Güncelleme Çarşamba, 10 Temmuz 2019 11:46

- Siz benim söylediklerimi ona iletin, dedi. Nöbetçiler olan biteni padişaha anlattılar. Padişah:

- Onu azarlayarak buradan kovmasını beceremediniz mi? diye nöbetçilerine çıkıştı. Bu sırada kapı birincisinden daha şiddetli ve korkutucu bir şekilde tekrar çalmaya başladı. Bütün nöbetçiler ellerine aldıkları sopa ve silahlarla sarayın kapısına koştular. Dilenci onlara bir haykırıyla:

- Yerinizde durun! Çünkü ben ölüm meleğiyim, dedi. Herkesin vücudunu bir titreme aldı; ellerini ve ayaklarını hareket ettiremez oldular. Korkularından neredeyse akıllarını yitireceklerdi.
Padişah:

- Söyleyin ona; canıma bedel başka bir şey vereyim, dedi. Azrail:

- Ben ancak seni istiyorum, sadece senin canını almak için geldim; yoksa seninle şu topladığın mülkün arasında hiçbir fark yok, dedi. Padişah:

Enbiya-35 ayetinin bir sırrı

murat tarafından yazıldı.

Çarşamba, 14 Nisan 2010 17:05 - Son Güncelleme Çarşamba, 10 Temmuz 2019 11:46

- Allah, bana zarar verip beni aldatan şu nimetlere lanet etsin. Bana fayda verecek zannettiğim bu şeyler, beni Rabbime ibadetten alıkoydu. Bugün benim için hüsrân ve beladan başka bir şey olmadılar. Onlar sebebiyle ellerim bomboş, her şeyim düşmanlarıma kaldı, dedi. Bunları söylerken Allah (c.c) sultanın malına dil verdi; malı ona şöyle dedi:

- Neden bize lanet edersin? Sen kendi nefesine lanet et! Zira Allah (c.c) her ikimizi de topraktan yarattı. Bizi, ahiretin için bir azık olsun, sana faydamız dokunsun diye, fakirlere ve miskinlere sadaka ve zekat vermen, insanların faydası için mescit, okul, köprü gibi hayırlar yapman için senin eline verdi. Sen ise bizi, servetinin çoğalmasında için topladın, nefsinin şehvât arzuları doğrultusunda harcadın, bir kere olsun şükretmedin, aksine hep nankörlük ettin. Şimdi ise, hasret ve zarar içerisinde bizi düşmanlarına terk ediyorsun. Hangi günahımız var ki bize lanet ediyorsun?

Bu konuşmadan sonra ölüm meleği hemen padişahın canını aldı; padişahın ölü cesedi tahtından aşağıya yuvarlandı..

YEDİNCİ KISSA:

ZENGİN PADİŞAH VE SALİH ADAM

Büyük bir padişah kendisinin görkemli ve hayret verici hâlini halkına göstermek istedi. Bütün valilerine, muhafızlarına ve devlet erkanının büyüklerine saltanatının

büyükliğini göstermek için atlarına binmelerini emretti. Kendisi için en güzel elbiselerin hazırlanmasını, en heybetli ve hızlı atlarının getirilmesini istedi. Aralarında en hoşuna giden "Sebk" isimli atını seçti. Onu mücevherlerle kaplı koşum takımı ile süslediler. Seyisleri onu atına bindirdiler. Arkasındaki vezirleri ve ordusuyla halkının arasında giderken, padişah heybeti ve büyüklüğü ile övünmeye başladı. Gurur ve kibir onu büsbütün sarmıştı. Şeytan, ağzını onun burun deliklerine dayayıp aldığı her nefeste onu biraz daha şişirmekte ve kendini beğendirmekteydi. Padişah kendi kendine:

"Bu alemde benim gibisi var mı!" diye düşündü. Arkasındaki büyük ordusu, ihtişamlı atlarıyla hiç kimseye bakmadan kibirli ve gururlu bir hâlde ilerlemekte iken; hâli perişan, pejmürde kıyafetli birisi önüne çıktı. Padişaha selam verdi; fakat o selamı almadı. Adam atının geminden tuttu; padişah:

- Çek elini oradan! Sen, kimin atının gemine dokunduğunu bilmiyorsun herhalde?" dedi. Adam:

Enbiya-35 ayetinin bir sırrı

murat tarafından yazıldı.

Çarşamba, 14 Nisan 2010 17:05 - Son Güncelleme Çarşamba, 10 Temmuz 2019 11:46

- Benim bir ihtiyacım var, dedi. Padişah:

- Sabret! İneyim öylece söylersin, dedi. Adam:

- İhtiyacım şimdi! İndikten sonra değil, dedi. Padişah:

- Pekala derdini anlat! deyince, adam:

- Bu sırdır, ancak kulağına söyleyebilirim, dedi. Padişah onu dinlemek için kulağını uzatınca, adam:

Enbiya-35 ayetinin bir sırrı

murat tarafından yazıldı.

Çarşamba, 14 Nisan 2010 17:05 - Son Güncelleme Çarşamba, 10 Temmuz 2019 11:46

- Ben ölüm meleğiyim, canını almaya geldim, dedi. Padişah:

- Bana biraz mühlet ver de, evime gidip çoluk-çocuğuma veda edeyim, dedi. Melek:

- Hayır! Onları görmek için dönemezsin; çünkü ömrünü tükettin" dedi ve atın sırtındayken padişahın canını aldı. Padişah birden yere yığıldı. Ölüm meleği oradan, Allah'ın kendisinden hoşnut olduğu salih bir zatın yanına vardı. Ona selam verdi, o da selamını aldı. Ölüm meleği adama:

- Benim senden bir arzum var; fakat çok gizli! dedi. Salih adam:

- O zaman kulağıma söyle, dedi. Melek:

- Ben ölüm meleğiyim! dedi. Salih adam:

Enbiya-35 ayetinin bir sırrı

murat tarafından yazıldı.

Çarşamba, 14 Nisan 2010 17:05 - Son Güncelleme Çarşamba, 10 Temmuz 2019 11:46

- Hoş geldin! Allah'ıma hamdolsun! Nice zamandır senin gelmeni gözledim, yollarına müştak oldum; bana gelmen çok uzun sürdü, dedi. Ölüm meleği:

- İşin varsa yap! Çünkü birazdan görevimi yapacağım, dedi. Salih adam:

- Rabbime kavuşmaktan başka işim yok! dedi. Ölüm meleği:

- Ruhunu nasıl almamı istersin? Çünkü ben, sen nasıl istersen o şekilde canını almakla emrolundum, dedi. Salih adam:

- Müsaade et; bir abdest alayım, ardından da namaz kılayım, tam secdede iken canımı alırsın, dedi. Azrail salih adamın dediği gibi yaptı ve secde hâlinde ruhunu alıp Rabbinin rahmetine kavuşturdu..

Enbiya-35 ayetinin bir sırrı

murat tarafından yazıldı.

Çarşamba, 14 Nisan 2010 17:05 - Son Güncelleme Çarşamba, 10 Temmuz 2019 11:46

Vesselam...